

Í Gøtu ein dag

har hendi eitt undur, ei fyrr var tað sæð:

Tað skramblar sum heglingsæl – luftin var klár –

tað ýlir av stormi – tó ei rørdist hár,

og klettarnir spreingjast, sum snarljós teir traff.

∴ Øll Gøta var paff. ∴

Ei undur var í:

Í Tróndargjógv undir Borðoyarlið

lá Tróndur og rembdist, hann spenti so fast,

at Trøllkonufingur í liðinum brast,

og Kellingin datt, hon stóð tó so trygt,

∴ og Risin fekk gikt. ∴

Nú vaknaði við

hin gamli í gjónni og royndi eitt stig,

men tungur var bulur og beinini veik,

tó, hvat gjørði Tróndur, tá mátturin sveik?

Hann gandaði Geyta, í grøvini lá,

∴ so Geyti stóð hjá. ∴

Teir heilsaðust so.

Hoyr olmussudýrið, mær tørvar eitt boð.

Eg svav her so leingi, eg sigi tær satt,

eg veit ikki, hvussu í Føroyum er statt.

Um tingið er sterkt og um menn lata skatt,

∴ meg lysti at frætt. ∴

Tað gekk so ein tíð,

og Geyti kom aftur í Borðoyarlið.

"Jú, nógv er at frætta, teir lesa í bók

um Sigmund og teg og um kalvan, teg tók.

Í gandi hvør maður í Føroyum er nú

∴; nógv betri enn tú. ∴

Teir sigla í logn,

teir rógva og hava ei árar í ogn.

Teir tosa úr Gøtur og suður í Vág,
úr Føroyum til Bretlands eitt ílatog lá;
hin "romarski" pávin lá deyður ein dag –
:,: brátt vistu teir tað. :,:

Men fólkið er smátt,
og kvinnurnar detta um miðjuna brátt.
Á høvðinum bera tær fjaðrar og gras,
og eg sá ein mann nýta botn, tá hann las.
Á monnum er pannan so høg, at eg sá
:,: hana aftanífrá. :,:

Og alt letur skatt,
og mjøður er bannaður – jú, tað er satt.
Tað mesta av jørðini fór undir kong." –
Tá suffaði Tróndur: "So aftur í song! –
Men sig, hvat ger tingið. Nú statt ei og bín!"
:,: "Jú, teir selja grýn!" :,: